

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 7Csp/142/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317207785
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2017:8317207785.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v právnej veci žalobkyne: J. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. Č.. XXX, XXX XX E., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, AK ul. Sov. Hrdinov 153/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 408,08 eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1 408,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 408,08 eur od 03.08.2017 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni súd p r i z n á v a náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.07.2017 domáhala vydania rozhodnutia v zmysle výroku tohto rozsudku. Podanie žaloby odôvodnila tým, že na základe Úverovej zmluvy X. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.04.2004 jej žalovaný poskytol úverový rámec vo výške 30 000,- Sk (995,82 eur). Úver mal byť splatený v mesačných splátkach po 1 200,- Sk (39,83 eur). V konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 18C/356/2015, bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľky. Terajší žalovaný sa domáhal zaplatenia sumy 959,65 eura s príslušenstvom. Okresný súd Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/356/2015 žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že predmetná úverová zmluva neobsahuje výšku úrokov a iných poplatkov ako podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s ustanovením § 4 odsek 2 písmeno a) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom táto bola obsahom len Sadzobníka poplatkov, ktorý je súčasťou Metodickéj príručky, čo je rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Keďže podľa ustanovenia § 4 odsek 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, nemožno od spotrebiteľa požadovať úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v úverovej zmluve, navrhovateľ má tak právo od odporkyne požadovať len vrátenie úverovej sumy, ktorá bola zo strany odporkyne čerpaná. Z navrhovateľom predloženého výpisu čerpania splátok a úhrad je nesporné, že odporkyňa čerpala revolvingový úver vo výške 4 050,51 eur, a zároveň nie je sporné ani to, že uhradila navrhovateľovi sumu 5 458,59 eur, pričom na rovnaké sumy poukazovala i odporkyňa vo svojom vyjadrení. Rozsudok Okresného súdu OS Humenné sp. zn. 18C/356/2015 nadobudol právoplatnosť 14.01.2016. Žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 1 408,08 eur, ktorú prijal bez právneho dôvodu.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju v celom rozsahu zamietnuť.

3. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a pripojeným spisom sp. zn. 18C/356/2015 a z neho najmä so zmluvou o úvere, prehľadom úhrad a splátok žalobkyne rozsudkom zo dňa 26.11.2015, písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesom právneho zástupcu žalobkyne a zistil tento skutkový stav veci:

4. Z pripojeného spisu sp. zn. 18C/356/2015 súd zistil, že žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako klient-dlžník dňa 09.06.2004 uzatvorili úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej úverovej karty YES, na základe ktorej bol zo strany žalovaného žalobkyňi poskytnutý revolvingový úver vo výške úverového rámca 30 000,- Sk (995,82 eur), ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 1 200,- Sk (39,83 eur) so splatnosťou k 20.dňu v mesiaci. Iné údaje v úverovej zmluve uvedené nie sú. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli Úverové podmienky.

Žalobkyňa nesplácala poskytnutý úver, preto žalovaný listom zo dňa 25.08.2014 vyzval žalobkyňu k splateniu celého zostatku úveru v lehote 15 dní od odoslania výzvy.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa čerpala revolvingový úver vo výške 4050,51 eur a v prospech žalovaného celkovo uhradila finančné prostriedky vo výške 5 458,59 eur.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 18C/356/2015-55 zo dňa 26.11.2015 súd žalobu zamietol a to z dôvodu, že medzi zmluvnými stranami neboli v zmluve dojednané úroky a poplatky a teda veriteľovi na ne nárok nevznikol v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Dlžníčka (v tomto konaní žalobkyňa) zaplatila veriteľovi na istine viac ako mala splatiť na istine úveru. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2016.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa uzatvorili dňa 16.08.2017 uviedol, že podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7Cdo 117/2011). Je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobcu oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobca teda uhrádzal jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy.

V ďalšom poukázal, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to:

a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok uhrádzaných žalobcom len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok. (Podľa § 566 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky,

b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby žalobcu oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami,

c) majetková ujma, ktorá postihuje žalobcu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobca sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazal k povinnosti platiť žalovanému mesačné splátky úveru,

d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmom žalobcu - nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobcu, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený.

Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobcom voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobca preukázal, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol, t. j. aby preukázal, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že mu vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom

majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejmé, že žalobca uvedené skutočnosti nepreukázal, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú.

Vzhľadom na to, že ide o revolvingový úver, pri ňom je treba uviesť, že je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Držiteľ revolvingového úveru má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca. Termín „revolvingový“ znamená po slovensky „obnovujúci sa“. Pri tomto type úveru je obnoviteľná finančná rezerva. S každou uhradenou mesačnou splátkou „klient sporí čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať, a to bez akýchkoľvek zbytočných „papierovačiek“.

V súvislosti s namietaním absencie výšky úrokov a iných poplatkov uviedol, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa jeho názoru nemusia byť nutne uvedené na jednom dokumente, za predpokladu, pokiaľ sú tieto náležitosti (náležitosti podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, resp. podľa čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES) vyhotovené písomne v inom dokumente alebo zachytené na inom trvalom nosiči a predmetná úverová zmluva obsahuje presný a jednoznačný odkaz na tieto písomnosti alebo iné trvalé nosiče. Uvedené, je v úplnom súlade s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15.

Ďalej žalovaný v súvislosti s prípadným bezdôvodným obohatením uviedol, že pri úverovej zmluve sú jednotlivé úhrady žalobcom v zmysle uplatnenia dvojiročnej subjektívnej lehoty premlčané. Pri úverovej zmluve č. 5404171722 žalobca uhradil splátky od 23.08.2004 do 25.09.2014. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/30/2016 zo dňa 09.06.2017.

6. Právny zástupca žalobkyne vo svojom prednese na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa sa najskôr o tom, že žalovaný sa na jej úkor obohatil dozvedela v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/356/2015, keď v tomto konaní namietala, že úver je bezúročný a bezpoplatkový. Najskôr sa o tom mohla dozvedieť dňom doručenia žaloby, resp. až dňom doručenia rozsudku okresného súdu, v ktorom takisto súd konštatoval, že zmluva medzi stranami sporu uzatvorená je bezúročná a bezpoplatková. Aj keby bral súd v úvahu deň doručenia žaloby, resp. deň vydania rozhodnutia, bola by zachovaná 2 ročná subjektívna lehota na podanie žaloby. Pokiaľ sa jedná o objektívnu premlčaciu dobu tak uviedla, že v tomto prípade je táto doba 10 ročná, nakoľko sa jedná o úmyselné konanie zo strany žalovaného, a preto na daný právny vzťah je potrebné aplikovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu a nie 3 ročnú. Vzhľadom na uvedené uviedla, že žalobkyňa na podanej žalobe a žiada, aby jej súd v celom rozsahu vyhovel

7. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa ustanovenia § 2 písmeno a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), je spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ustanovenia § 2 písmeno b) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 odsek 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 odsek 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 odsek 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 odsek 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

9. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom a účinnom v rozhodnom období, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom a účinnom v rozhodnom období, typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

10. Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z.z. (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 odsek 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

11. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto predpisom je v danom prípade nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č.87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

13. Zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

14. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných

podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

15. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobkyňa bola poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom 995,82 eur, pričom žalobkyňa sa zaviazala úver splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 39,83 eur. Celkov formou úveru vyčerpala finančné prostriedky vo výške 4 050,51 eur a v prospech žalobcu už uhradila sumu 5 458,59 eur. Tieto skutočnosti neboli v konaní spornými.

16. Uzatvorená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere aj v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľských úveroch. Žalovaný je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadne dojednanie medzi zmluvnými stranami o výške úrokov a iných poplatkov ako podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s ustanovením § 4 odsek 2 písmeno a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný si voči žalobkyňi tieto nároky uplatňoval iba v zmysle jeho Sadzovníka poplatkov, ktorý bol súčasťou Metodickéj príručky, čo je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Podľa ustanovenia § 4 odsek 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, nemožno od spotrebiteľa požadovať úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v úverovej zmluve. Nakoľko táto podstatná náležitosť nebola medzi stranami sporu zmluvne dojednaná, žalovanému nevznikol nárok na uplatňovanie úrokov a iných poplatkov voči žalobkyňi. Žalobkyňa tak v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy bola povinná žalovanému vrátiť len finančné prostriedky ktoré prostredníctvom platobnej karty YES vyčerpala.

17. Pokiaľ sa jedná o obranu žalovaného založenú na tom, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa jeho názoru nemusia byť nutne uvedené na jednom dokumente, za predpokladu, pokiaľ sú tieto náležitosti vyhotovené písomne v inom dokumente alebo zachytené na inom trvalom nosiči a predmetná úverová zmluva obsahuje presný a jednoznačný odkaz na tieto písomnosti alebo iné trvalé nosiče a jeho odkaz na rozsudok Súdného dvora vo veci C-42/15, tak súd v tomto smere uvádza, že Súdny dvor v uvedenom rozsudku zo dňa 09.11.2016 uviedol, že zmluva o úvere, resp. jej náležitosti nemusia byť obsiahnuté na jednom dokumente, avšak, vzhľadom na platnú právnu úpravu, dokumenty, v ktorých sú obsiahnuté náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, musia mať písomnú formu, ktorá pre svoju platnosť vyžaduje podpis účastníka zmluvného vzťahu. Súdny dvor v uvedenom rozsudku uviedol, že „článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10. ods. 2 smernice. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. c) smernice má zmluva zrozumiteľne a stručne uviesť dĺžku trvania tejto zmluvy. Zmluva podpísaná stranami sporu takýto údaj neobsahuje. Jeho uvedenie v nepodpísaných úverových podmienkach je pre nesplnenie podmienok ust. § 40 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka neplatné.

V tomto smere súd nemal za preukázané, žeby zmluvné podmienky žalovaného, jeho sadzovník, boli akceptované zo strany žalobkyne a žeby boli opatrené podpisom žalobkyne. Nakoľko v zmysle ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ má nárok na úroky a poplatky iba v prípade ak boli uvedené v úverovej zmluve, t.j. boli dojednané medzi zmluvnými stranami a strany sporu prejavili vôľu byť takýmito zmluvnými dojednaniami viazaní tým, že zmluvu s danými dojednaniami podpísali, preto súd obranu žalovaného v tomto smere vyhodnotil ako neopodstatnenú.

18. Žalobkyňi tak vznikla povinnosť žalovanému vrátiť iba finančné prostriedky ktoré jej boli reálne poskytnuté, t.j. sumu 4 050,51 eur. Žalobkyňa však v prospech žalovaného uhradila sumu 5 458,59 eur,

teda sumu 1 408,08 eur mu uhradila bez právneho dôvodu a táto suma predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobkyne.

O plnenie bez právneho dôvodu ide vtedy, ak sa niekomu poskytlo plnenie bez právneho dôvodu. Na základe *condictio indebiti* môže oprávnený požadovať vrátenie plnenia poskytnutého druhej strane, ak tento plnil bez toho, aby tu existoval právny dôvod. Spravidla ide o situáciu, keď právny dôvod na plnenie od začiatku vôbec neexistoval. Na vrátenie poskytnutého plnenia ako plnenia bez právneho dôvodu je nárok iba vtedy, ak ten, kto plnil, nemal vedomosť o tom, že nie je povinný plniť, alebo že ten, komu plní, nie je oprávnený plnenie prijať. K plneniu bez právneho dôvodu dochádza tým, že jeden z účastníkov dostal majetkové hodnoty plnením, na ktoré v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod (takým dôvodom môže byť napr. dohoda účastníkov, povinnosť vyplývajúca zo zákona či z právnej skutočnosti a pod.).

19. Žalovaný namietal premlčanie uplatneného nároku žalobkyne a to z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby. Súd sa preto v prvom rade s touto námietkou musel vysporiadať.

Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Vo vzťahu k tejto námietke žalovaného súd uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu objektívna premlčacia doba je desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné.

Žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt dlhodobo poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto ak žalovaný obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch tým, že požadoval od spotrebiteľov aj zaplatenie úrokov a poplatkov, ktoré neboli medzi zmluvnými stranami dojednané v úverovej zmluve, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.

Súd poukazuje na obdobný právny názor vyslovený v rozhodnutiach odvolacích súdov a to Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/293/2014, 2Co/9/2012, 3Co/89/2011, 5Co/134/2012, 7Co/84/2011, 12Co/16,17,18/2016, 17Co/50/2015, 18Co/282/2015, 20Co/295/2016, 21Co/72/2014, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/648/2013.

Pokiaľ sa jedná o subjektívnu premlčaciu dobu, súd je toho názoru že táto začala plynúť dňom 16.09.2015, t.j. dňom doručenia žaloby žalobkyne vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 18C/356/2015, v ktorom žalobkyňa namietala absenciu zmluvnej dohody o úrokoch a poplatkoch medzi zmluvnými stranami, a vtedy sa žalobkyňa dozvedela, že na strane žalovaného na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu tým, že plnila z úverovej zmluvy aj nároky na ktoré v zmysle zákona žalovanému nárok nevznikol. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia následne podala dňa 19.07.2017, teda počas plynutia subjektívnej premlčacej doby.

Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že táto premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po prijatí posledného plnenia zo strany žalobkyne, ktorým plnila na rámec istiny a to na úroky a poplatky. Ako súd vyššie uviedol, žalobkyňa v tom čase plnila žalovanému v dobrej viere že mu hradí nároky, ktoré si žalovaný nárokoval v zmysle zmluvných dojednaní, ktoré už v tom čase mali byť dojednané v súlade s platnou právnou úpravou. Žalobkyňa však žalovanému uhradila aj úroky a poplatky na ktoré žalobcovi nárok nevznikol, tak ako to súd uviedol v predchádzajúcich odsekoch a neznalosť žalobkyne ako spotrebiteľa v čase plnenia, že plnila to čo nemala, nemôže byť posudzovaná v jej neprospech. Aj zákonná formulácia plynutia premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia je koncipovaná tak, že subjektívna premlčacia doba začína plynúť až odo dňa keď sa oprávnený dozvie, že došlo k

bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Pri samotných úhradách spotrebiteľ plní titulom uzatvorenej zmluvy a vzhľadom na obvyklé právne vedomie vôbec si nie je vedomý toho, že prijatím jeho platieb dochádza na strane dodávateľa k vzniku bezdôvodného obohatenia. Samozrejme nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nemôže byť uplatňovaný v neurčitom časovom intervale a práve danému účelu zodpovedná zákonná úprava stanovujúca objektívnu premlčaciu dobu.

Súd preto považoval vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného za nedôvodnú.

20. V súlade s vykonaným dokazovaním súd preto považoval nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 408,08 eur za preukázaný a dôvodný a preto v tejto časti žalobe vyhovel.

Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania a to preukázateľne druhým dňom nasledujúcim po doručení žaloby, keď žaloba bola žalovanému doručená dňa 01.08.2017, pričom doručenie žaloby súd považoval za kvalifikovanú výzvu na vrátenie sumy 1408,08 eur. Súd preto žalobkyni odo dňa 03.08.2017 priznal nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 1 408,08 eur až do jej zaplatenia.

21. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prízna strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a preto žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O konkrétnej výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.